

Af Lotte Korshøj

Biografi

Else Alfelt 1910-1974

Else Alfelt på Høststudstillingen, 1948. Foto: © Børge Venge

1910-25

Else Kirsten Tove Alfelt blev født den 16. september 1910 i København, datter af bankfuldmægtig Carl Valdemar Alfelt og husmor Edith Thomsen. Forældrene blev skilt, mens Else var ganske ung. Da faderen giftede sig på ny, forlangte den nye kone, at Else og hendes yngre søster blev sendt ud af hjemmet. Else tilbragte derfor årene fra hun var 7 til 15 på børnehjem. Af en tante fik hun som 12-årig foræret en malerkasse, og i en ung alder gjorde hun sine første spæde erfaringer som kunstner ved at portrættere ansatte og børn på hjemmet. Noget hun bl.a. var blevet inspireret til på børnehjemets hyppige besøg i Immanuelskirken, hvor der var rig mulighed for at studere Niels Skovgaards altertavle.

1925-27

Da Else forlod børnehjemmet, var hun klar over, at hun ønskede at arbejde og leve som kunstner, og hun blev derfor optaget på Teknisk Skole i København. Den toårige uddannelse fungerede som forberedelse til Kunstakademiet, men hun fik afslag, da hun efterfølgende søgte om optagelse på akademiet hos Aksel Jørgensen. Afslaget blev begrundet med, at hun allerede havde færdighederne til at male. Det var da heller ikke derfor, hun havde søgt om optagelse, men derimod med henblik på at få adgang til en række legater.¹ Hun havde i denne periode ikke meget at leve af, men tjente lidt penge ved at stå model på akademiet, hvor hun kom i berøring med kunstmiljøet. Else fik ikke på noget tidspunkt en kunstnerisk uddannelse, men beviste sin tekniske kunnen ved bl.a. at kopiere billederne på Statens Museum for Kunst.² Som autodidakt inden for det kunstneriske felt delte hun udgangspunkt med mange andre af de kunstnere, hun senere kom til at omgås. Senere, da hun bevægede sig i retning af det abstrakte formsprog, udtalte hun sig direkte om, hvordan akademiets indskoling og vanetænkning ligefrem kunne være hæmmende for den kunstneriske udfoldelse; en holdning hun delte med mange af sine senere kunstnerkollegaer.

¹ Carl-Henning Pedersen om Else i Anne Wolden-Ræthinge: *Det står skrevet i stjernerne – Carl-Henning Pedersens liv*, Gyldendal 1989, s. 58

² Poul Gammelbo: „Else Alfelt“ I: *Vor tids Kunst 66*, København 1968, s. 5

Else Alfelts konfirmationsbillede, 1925

1927-29

I 1927 malede hun sine første oliebilleder, og to år senere i 1929 sendte hun for første gang billeder ind til Kunstnernes Efterårsudstilling (KE), men fik afslag; noget hun kom til at opleve flere gange i de kommende år, før hun endelig i 1936 blev antaget.

1933-34

Else fik ikke blot i en tidlig alder interessen for at male, men havde også tidligt en meget stærk udlængsel. Hun drømte om at komme ud i verden for at opleve andre kulturer. I 1933 blev hun optaget som elev på Den Internationale Højskole i Helsingør med henblik på at lære sprog, så hun senere kunne realisere sine ønsker om at rejse ud i verden. Højskoleopholdet viste sig at få stor betydning for Else, ikke mindst fordi hun her mødte sin kommende mand. Det var den unge kommunist Carl-Henning Pedersen (1913-2007), der blandt andet sad model for hende til portrættet *Ungkommunisten*, malet på højskolen 1933-1934. Allerede året efter Else og Carl-Henning mødte hinanden, giftede de sig, og sammen fik de i 1934 datteren Vibeke Alfelt (1934-1999), der inspireret af sine forældre selv blev kunstner, kendt for sine karakteristiske hestemotiver. I en ung alder var Vibeke desuden med til at dekorere det sagnomspundne Cobra-loft i Bregnerød. Den første tid Else og Carl-Henning boede sammen, flyttede de fra det ene lejede atelier til det andet, inden det i 1936 lykkedes dem at finde fast bopæl i en halvanden værelses lejlighed på Ny Carlsbergvej i København.

Ungkommunisten, 1933-34, Olie på lærred, 49,5 x 38,5 cm

1935

1936

Det unge kunstnerpar kom snart i kontakt med andre unge eksperimenterende kunstnere og stiftede i vinteren 1935-36 for første gang bekendtskab med den abstrakte maler Egill Jacobsen, som de mødte under en antikrigsdemonstration på Nørrevold i København. Alfelt kendte Egill Jacobsens veninde, maleren Inge Bendixen, og Egill Jacobsen blev hurtigt en god ven og kunstnerkollega. Omkring dette tidspunkt lærte de også andre i kredsen af unge kunstnere at kende: Ejler Bille, Henry Heerup, Asger Jorn, Richard Mortensen, Erik Thommesen og Sonja Ferlov. Sammen udgjorde de en fasttømret kreds, der mødtes omkring det at udforske kunsten og diskutere hinandens billeder.

Efter flere gange at have ansøgt om at blive optaget på Kunstnernes Efterårsudstilling (KE) lykkedes det endelig i 1936, hvor Else debuterede samtidig med Carl-Henning Pedersen med to naturalistiske portrætter. Det ene portræt forestillede stedbroderen ved en petroleumslampe i Lodbjerg Fyr. Maleriet eksisterer ikke længere, men er, som mange af hendes tidlige naturalistiske værker, blevet overmalet og anvendt som baggrund for et senere billede. Særligt i økonomisk trange tider genbrugte Alfelt sine tidlige lærreder, som repræsenterede et formsprog, som hun senere bevægede sig markant væk fra. Nogle af disse tidlige værker forærede hun til Carl-Henning Pedersen, som hun inspirerede til at male. Carl-Henning overmalede nogle af billederne; andre brugte Else til sine egne værker, og hun malede ofte på både for- og bagside for at udnytte materialet bedst muligt. Else udstillede på KE indtil 1941.

Rapsodie in Blue, 1938. Olie på lærred, 62 x 74,5 cm

1937

Else udstillede i 1937 atter på Kunstnernes Efterårsudstilling, men denne gang med abstrakte billeder, der her for første gang blev fremvist for offentligheden. Titler som *Surrealistisk komposition: Drømmebilleder* og *Abstraktion: mand og kvinde* afslører interessen for det abstrakte formsprog og surrealismens grundideer. Samme år fandt Else stor inspiration til netop abstraktionen ved synet af den internationale udstilling af abstrakt kunst i Den Frie Udstillingsbygning.

Mod slutningen af 1930'erne deltog Else i det politiske Rødt Teater, som blandt andet opførte Bertolt Brechts *Fru Carrar's Geværer*. Else fungerede som scenograf til stykket og etablerede herigennem kontakt til Bertolt Brecht, som hun sammen med Carl-Henning Pedersen besøgte i 1937 i hans eksil ved Svendborg.

Videre Udvikling af Billedet Mand og to Kvinder, 1938. Olie på lærred, 61 x 73 cm. Privateje. Foto: © Bruun Rasmussen Kunstauktioner

1938

I 1938 udførte Else en række konservatoropgaver på Nationalmuseet og skabte endvidere sine første kontakter til kunstnersammenslutningen Skandinaverne. Samme år deltog hun på Kunstnernes Efterårsudstilling i Den Frie Udstillingsbygning i København. Hun deltog med billederne *Videre Udvikling af Billedet Mand og to Kvinder*, *Komposition i grønt* og *Oven over svævende*.

Skandinaverne på Charlottenborg, 1939
 Fra venstre: Sigurjón Ólafsson, Carl-Henning Pedersen, Erling Friis, Svavar Guðnason,
 Henning Clante, Arne Johansen, Else Alfelt, Erik Thommesen og Asger Jorn

Medlem af Skandinaverne og udstillede med gruppe-
 ringen på Charlottenborg.
 Rejse til Oslo.

Else og Carl-Henning med datteren Kari-Nina på 3 år i lejligheden på Ny Carlsbergvej, 1943

1940

Udstillede med Skandinaverne i Liljevalchs Konsthall i Stockholm. I 1940 blev parrets anden datter, Kari-Nina, født.

1941

Else Alfelt afholdt sin første separatudstilling i Thorkild Hansen Kunsthandel i København og var samme år repræsenteret på udstillingen *13 kunstnere i et telt* ved Bellevue, hvor kunstsamlere Elise Johansen købte et af hendes billeder.

1942

Else Alfelt blev i 1942 optaget som medlem af Høstgruppen. Hun blev optaget sammen med Carl-Henning Pedersen, Asger Jorn og Svavar Guðnason og tilhørte sammen med dem et mindretal af abstrakte malere. Modsætningen mellem „naturalisterne“ og „de abstrakte“ førte i 1949 til en sprængning af gruppen – som den eneste meldte Else sig aldrig ud! I 1942 malede hun desuden sammen med Carl-Henning Pedersen i Tejn på Bornholm, hvor en tysk kunstsamler havde stillet „Klömperhuset“ til rådighed.

1943

Gjorde ophold i Femmøller på Mols. Anvendte for første gang betegnelsen bjerge om sine kompositioner. Deltog på udstillingen *Nordisk Kunst* i Mässhallen i Göteborg.

Samme år udkom Egill Jacobsens introduktion til Else Alfelts værk i tidsskriftet *Helhesten*. Tidsskriftet var blevet etableret i 1940 med Asger Jorn, Ejler Bille, P.V. Glob og Carl-Henning Pedersen som foregangsmænd. Else var tilknyttet gruppen omkring *Helhesten* fra dens begyndelse og udtalte sig i et interview til Danmarks Radio under overskriften *Det abstraktes genkomst* om, hvordan interessen for alle folkeslag og alle folkeslags kulturelle udfoldelse var noget af det, der holdt gruppen omkring *Helhesten* sammen. Denne interesse gjorde endvidere, at der blev skabt stærke forbindelser til andre folkeslag: „Denne her nære menneskelige tilknytning på trods af grænser [...] den tror jeg betød meget for os, og vi kunne ta' alle disse folkeslags kultur og kunst og fornemmelser ved at læse i bøger og se og tale om det.“³

³ Else Alfelt i et interview med Ejnar Johansen, Danmarks Radio, årstal ukendt. Carl-Henning Pedersen & Else Alfelts Museums arkiv.

1944

Else deltog i Høst-gruppens fællesudsmykning af en børnehave i Hjortøgade i København i december 1944. Udsmykningen havde rod i en konkurrence udstedt tidligere samme år om en ny ungdomsgård. Alle Høst-gruppens malere havde indsendt individuelle forslag til udsmykningen samt et enkelt fælles forslag. Opgaven gik til Richard Mortensen, mens Høst-gruppens fællesprojekt via Asger Jorn i stedet blev udført i Hjortøgade, hvor Elses bjergformationer kom til at præge væggene i ét af rummene.

1945-48

I 1945 afholdt Else sin anden separatudstilling i Tokantens Kunsthandel samtidig med Erik Thommesen. Tokanten fungerede som samlingssted for de abstrakte kunstnere, og her mødte hun en række svenske kunstnere, der fik betydning for hendes rejse til svensk Lapland, som hun foretog senere samme år. Det blev én af en række rejser til svensk og norsk Lapland, som hun foretog i perioden 1945-48, og som gav anledning til et koloristisk nybrud i hendes kunst.

I 1947 deltog hun på en række udstillinger; heriblandt udstillede hun med Carl-Henning Pedersen i Gummesons Kunstgalleri i Oslo, med Pär Lindblad i Lorensbergs Konstsalon i Göteborg, og hun medvirkede endvidere på udstillingen *Dansk Abstrakt Kunst* i Göteborgs kunsthall sammen med bl.a. Ejler Bille, Else Fischer-Hansen, Richard Mortensen, Svavar Guðnason, Henry Heerup og Carl-Henning Pedersen.

1948

Else tilbragte sommeren 1948 på Island, hvor hun sammen med Høst-udstillingen udstillede i Reykjavik. Her mødte hun bl.a. forfatteren Halldór Laxness. Else havde en retrospektiv ophængning på udstillingen og stod desuden for katalogets omslag. Oplevelsen af den islandske natur satte sig varige spor i hendes kunst, og for en periode bevægede hun sig væk fra de farvestærke oliemalerier og malede en lang række akvareller udfærdiget med løse og lette penselstrøg, heriblandt akvarellen *Lavaens blaa Blomst*, 1948.

I 1948 affattede Asger Jorn sammen med bl.a. Ejler Bille og Robert Dahlmann Olsen en programerklæring om et fremtidigt samarbejde med kunstnerfæller i Europa. Else Alfelt underskrev aftalen sammen med Carl-Henning Pedersen, Egill Jacobsen, Ejler Bille, Asger Jorn, Dahlmann Olsen og Erik Thommesen. Senere samme år etableredes det internationale kunstneriske fællesskab Cobra: COpenhague, BRuxelles og Amsterdam. Sammenslutningen eksisterede i en kort periode fra 1948-51, men den fik betydning mange år frem, ikke mindst er Else Alfelts placering i bevægelsen genstand for vedvarende diskussion.

Else udstillede i 1948 også i Kunstforeningen i Oslo og var repræsenteret på udstillingen *Nordiska Konstnärinnor* i Liljevalchs Konsthall i Stockholm.

1949

Høst-gruppen, som Else i flere år havde været en integreret del af, opløstes i 1949, og et nyt udstillingssamarbejde blev påbegyndt med den nyetablerede Cobra-gruppe, der samme år debuterede med udstillingen *International Experimental Art* i Stedelijk Museum, Amsterdam. Hun var i denne periode også næstformand for censurkomiteen på Kunstnernes Efterårsudstilling samt bestyrelsesmedlem i Malende Kunstneres Sammenslutning.

1950

Else foretog i 1950 rejser til Norge og Grækenland, og udstillede endvidere på Salon des Surindépendants, Paris. Den franske digter Edouard Jaguers monografi om Else Alfelt udkom i serien Cobra Bibliotheket. Og samme år modtog hun, som den første abstrakte kunstner herhjemme, Ny Carlsbergfondets rejsestipendium, Romerstipendiet, der finansierede et halvt års studieophold i Italien.

Alberobello

1952.

Jeg sidder nu i det sydøstlige Hjørne af Italien, i Toget 4³² Morgen - Det er kulsort Nat og koldt, men jeg er hed af Forventning. Jeg føler at jeg i Dag vil opleve noget, der i Tid kan måle sig med det Grækenland jeg lige har forladt og som efterlod en Brand i min Sjæl. I Francavilla, Byen hvor Jernbanen fra Tarento støder til, skifter jeg, og nu går det videre i nordlig Retning. Magert og 102 net dukker Landet op, meget grovherstikke. Der er langt mellem Ejendommene ~~og~~ Havene ~~er~~ er det Marker er hegnet af Stendiger, der sine Steder vokser til mur. Mellem sådanne Mure snor Vejene sig som Labyrinter i det flade Land.

Som en kæmpe, kraplack Kugle, hæver Solen sig fra den sorte Jord, med dens luegyldne Pragt er vi i en ny Verden, i et Landskab bebygget som med byzantinske Kirker, hvide ligger de tæt som Gårdene i Danmark. Mens Farten går frem, er det som gled vi Artusinder tilbage - eller fulgte vi den røde Kugle ned i Rummet -

Tagenes Kupler danner magiske Bjerglandskaber. Ornamenternes bløde hvidhed mod de grove grå Stentage, Universets Ornamenter, Sol, Måne og Stjerner, grønne

som simple Blomster, talende i Bogstavtegn fulde af Mystik. Enkelte af Gårdene har hele Facaden samlet i en pudset rektangulær Flade, der helt er dækket af et geometrisk, usymmetrisk Mønster, malet i to Farver gråt el blåt og okker, eller okker og rødt, dejlige at se på som Tegninger af Klee. Den individuelle Brug af Virkemidlerne, Kuplernes Antal efter Familiens Behov, Ornamenternes Forskelligartethed, den dekorative Udnyttelse af Kalkningen - snart er hele Bygningen kalket, snart kun Underdelen, Overdelen, Midterpartiet el. Kuplen o.s.v. - giver tilsammen Billedet af en frodig, levende skabende Folkekultur, hvor Ornamentet, Skulpturen, Arkitekturen har indgået en så intim forbindelse, at den omskaber Landskabet med sin Ånd og gør det vidt.

Her fornemmes Omridset af Europas ældste Historie - Ornamenterne er primitive, magiske og kristne - Kulturen kaldes "Trulli". Hovedmuseet for den findes i Bari og Hovedværket om den er skrevet af Giuseppe Notarnicola y Trulli di Alberobello.

Eise Alfelt

Alberobello 1952

Jeg sidder nu i det i det sydøstlige Hjørne af Italien, i Toget 4.32 Morgen - Det er kulsort Nat og koldt, men jeg er hed af Forventning. Jeg føler at jeg i Dag vil opleve noget, der i Tid kan måle sig med det Grækenland jeg lige har forladt og som efterlod en Brand i min Sjæl. I Francavilla, Byen hvor Jernbanen fra Tarento støder til, skifter jeg, og nu går det videre i nordlig Retning. Magert og stenet dukker Landet op, meget grov her ikke. Der er langt mellem Ejendommene. Haverne eller er det Marker er hegnet af Stendiger, der sine Steder vokser til Mur. Mellem sådanne Mure snor Vejene sig som Labyrinter i det flade Land.

Som en kæmpe, kraplack Kugle, hæver Solen sig fra den sorte Jord, med dens luegyldne Pragt er vi i en ny Verden, i et Landskab bebygget som med byzantinske Kirker, hvide ligger de tæt som Gårdene i Danmark. Mens Farten går frem, er det som gled vi Artusinder tilbage - eller fulgte vi den røde Kugle ud i Rummet.

Tagenes Kupler danner magiske Bjerglandskaber. Ornamenternes bløde hvidhed mod de grove grå Stentage, Universets Ornamenter, Sol, Måne og Stjerner, grønne som simple Blomster, talende i Bogstavtegn fulde af Mystik. Enkelte af Gårdene har hele Facaden samlet i en pudset rektangulær Flade, der helt er dækket af et geometrisk, usymmetrisk Mønster, malet i to Farver gråt el blåt og okker, eller okker og rødt, dejlige at se på som Tegninger af Klee. Den individuelle Brug af Virkemidlerne, Kuplernes Antal efter Familiens Behov, Ornamenternes Forskelligartethed, den dekorative Udnyttelse af Kalkningen - snart er hele Bygningerne kalket, snart kun Underdelen, Overdelen, Midterpartiet el. Kuplen o.s.v. - giver tilsammen Billedet af en frodig, levende, skabende Folkekultur, hvor Ornamentet, Skulpturen, Arkitekturen har indgået en så intim forbindelse, at den omskaber Landskabet med sin Ånd og gør det tidløst.

Her fornemmes Omridset af Europas ældste Historie, Ornamenterne er primitive, magiske og kristne - Kulturen kaldes "Trulli." Hovedmuseet for den findes i Bari og Hovedværket om den er skrevet af Giuseppe Notarnicola y Trulli di Alberobello.

CARNEGIE INSTITUTE
DEPARTMENT OF FINE ARTS
PITTSBURGH, PENNSYLVANIA

GORDON BAILEY WASHBURN
DIRECTOR

January 5, 1953

Miss Else Alfelt
Ny Carlsbergvej 86
Copenhagen, Denmark

Dear Miss Alfelt:

The International has ended in Pittsburgh, and before the paintings leave I want to be sure to let you know that we have appreciated having your "Mountain Landscape" in our galleries. You will be relieved to know that your picture will arrive back in Copenhagen earlier than we had anticipated since it will not be going to San Francisco for the showing during February. After Mr. Howe, the Director of the California Palace of the Legion of Honor, had seen the size of the exhibition he found that much to his regret it would not be possible for him to include as many paintings as we exhibited here. Nearly sixty have been released, including "Mountain Landscape."

I hope the catalogue, Carnegie Magazine and other items we sent to you arrived safely. I am glad to say that the International was a great success in Pittsburgh, both as to attendance and enthusiasm. We are grateful to you and to the others who contributed toward that success.

Sincerely yours,

Gordon Washburn
Director

GBW D

Else Alfelt i Ejgil Jacobsens have. Foto: © Marius Andersen

1951-52

Rejse til Grækenland og derefter Italien, hvor hun gjorde ophold i Athen, Alberobello og Rom. Derefter kort rejse til Lapland. Separatudstillingen *Bjærgenes Verden* blev vist i Galleri Tokanten, København. I 1952 deltog Else i Cobra-udstillingen på Carnegie Institute i Pittsburg, USA. Separatudstillingen *Rummet og Bjærgene* blev samme år afholdt i Den Frie Udstillingsbygning, København.

1953

Ny Carlsbergfondet bestilte i 1953 en mosaikudsmykning til Rungsted Kommuneskole, der senere fik navnet *Regnbuen*. Else gjorde bl.a. studier til mosaikken i Grønhøj ved Jammerbugten og rejste endvidere til Dolomitterne, Venedig, Ravenna samt Spanien og Grækenland for at hente inspiration. Udstillede på Carnegie Institute, Pittsburg, USA.

1954

1955

Ophold i Ole Haslunds kunstnerhus *Ræveskiftet* i Nordsjælland. Separatudstillingen *Bjærgenes Skønhed*, der præsenterede Else Alfelts første mosaikker, blev afholdt i Den Frie Udstillingsbygning, København. Endvidere var hun repræsenteret på udstillingen *Kunsten*, der blev arrangeret af Galerie Birch på Charlottenborg.

Udstillede på Carnegie Institute, Pittsburg, USA.

1956

Fra Else Alfelt og Carl-Henning Pedersens „Bjergrejse“, 1956

Rejser til Grækenland, Tyrkiet, Italien og Schweiz. Bjerg-impressioner fra Mont Blanc, Jungfrau, Matterhorn og Monte Rosa blev i 1956 vist på separatudstillingen *Drømme og Bjerge* i Den Frie Udstillingsbygning, København. Samme år udstillede hun på *Aarhus-udstillingen* sammen med blandt andre Egill Jacobsen, Carl-Henning Pedersen, Niels Østergård og Helge Holmskov.

Århus-udstillingens første dag havde et pænt salg
Dokument 19-10-57

Den første dag af udstillingen i Aarhus havde et pænt salg. De mest populære var billederne af Carl-Henning Pedersen og Helge Holmskov. De blev solgt for alt i alt 150 kr. De mest populære var billederne af Carl-Henning Pedersen og Helge Holmskov. De blev solgt for alt i alt 150 kr.

1957

Efter næsten fire års arbejde blev mosaikken *Regnbuen* afsløret i 1957 på Rungsted Kommuneskole. Arbejdet med den omfattende mosaik var kun netop færdiggjort, da hun begyndte planlægningen af en ny stor udsmykningsopgave, mosaikudsmykningen til Langelinie Pavillonen bestilt af Statens Kunstfond og Københavns Kommunes Kunstfond. Bl.a. med henblik på at finde inspiration til denne nye mosaik rejste hun i 1957 til Rom.

1958

Else Alfelt og Carl-Henning Pedersen købte i 1958 hus i Bovbjerg ved Vesterhavet, hvor de indrettede atelier. Ophold i Dolomitterne. Rejse til Tyrkiet og Grækenland. Atter udstilling på Carnegie Institute, Pittsburg samt på Den Frie under titlen *Land og evighed*.

1959

Ny Carlsbergfondet bad om udkast til mosaikudsmykning til Th. Langs Seminarium i Silkeborg. Else Alfelt deltog i udstillingen *8 danskar* på Göteborgs Kunstmuseum.

1960

Else Alfelts mosaik i Langelinie Pavillonen blev indviet i 1960. Samme år åbnede den retrospektive udstilling *Et digt om fuldmånen* i Den Frie Udstillingsbygning, København. Med på udstillingen var bl.a. en serie olie-billeder med titlerne *Fuldmånen I-IV* malet i 1958.

1961

Modtog Tagea Brandts rejselegat, som hun senere benyttede til en rejse til Japan. Rejser til Grækenland og Italien. Udstilling på Carnegie Institute, Pittsburg. 10-året for Cobra blev fejret i Galerie K i København.

1962

Rejser til Spanien og Frankrig. Besøgte Paris og Rouen. Separatudstilling på Den Frie med titlen *Fantasiens Himle og Bjerge*, hvor hun viste akvareller inspireret af kinesisk kalligrafi.

1963

Sammen med Carl-Henning Pedersen rejste Else til Tunis, hendes første rejse uden for Europa. Her arbejdede hun bl.a. med udkast til mosaikken *Kloder i gyldent rum* til Th. Langs Seminarium. Derudover bød året 1963 på rejser til Rom og Venedig samt medvirken på vandreudstillingen *Danish Abstract Art* i USA.

1964

Udstillede på Carnegie Institute, Pittsburg. Tog sammen med Carl-Henning på juletur til Marokko. Udstillede olie billeder og akvareller fra 1962, 63 og 64 i Den Frie.

Deltog på Studenterforeningens jubilæumsudstilling sammen med blandt andre Henry Heerup, Egill Jacobsen, Asger Jorn, Sonja Ferlov Mancoba og Carl-Henning Pedersen.

1965

Mosaikudsmykningen *Kloder i gyldent rum* blev indviet på Th. Langs Seminarium i Silkeborg i 1965. Rejser til Italien og Grækenland.

Landskrona åbning, 1966

Ophold i Belgien i forbindelse med Cobra-udstilling på Museum Boijmans Van Beuningen i Rotterdam. Herhjemme afholdtes der en Cobra-udstilling på Louisiana, mens Else samme år fremviste udstillingen *Universets Blomst* i Den Frie. Udstillede sammen med Carl-Henning Pedersen i Landskrona Konstforening. Rejse til Ægypten.

1967

Rejste om foråret til Japan på Tagae Brandts Rejselegat, som hun fik tildelt i 1961. Med på rejsen var datteren Kari-Nina, der fattede interesse for Østen og senere blev optaget på kinesiske studier på universitetet. Oprindeligt ville Else have været til Kina, hvis kultur havde optaget hende i mange år. Hun kunne imidlertid ikke få indrejsetilladelse, så derfor var det lidt af et tilfælde, at det netop blev Japan. Mødet viste sig dog at være en åbenbaring for hende, og indtrykkene fra tempelhave-erne i Kyoto, Heison-bjerget, fuldmånen over Fuji og Nara med de to tusinde stenlygter voksede videre i hendes kunst sammen med kalligrafiens stærke islæt.

Modtog sammen med Carl-Henning Pedersen Tuborg-fondets Kunstnerstipendium fra Dronning Ingrid's romerske fond. Det finansierede et 4-måneders ophold i Rom, hvor de begge studerede de tidlige kristne mosaikker til inspiration for deres kommende mosaikarbejder.

1968

Rejser til Schweiz, Finland, USA og Rom. Separatudstilling i Kunstforeningen Gl. Strand. Viste sine japanske inspirerede billeder på udstillingen *Stenlygternes land* på Den Frie, hvor hun med reference til den japanske kultur indrettede en zen-have i udstillingssalen. Samme år udkom kunsthistorikeren og kunstkritikeren Poul Gammelbos bog om Else Alfelt i Gyldendals serie *Vor Tids Kunst*.

1969

Gensyn med Lapland.

1970

Ophold på Lüneburger Heide. Retrospektiv udstilling *Solens Spejl*, Den Frie Udstillingsbygning, København. Repræsenteret på den internationale sommerudstilling *Cobra i Court*, der vises i Court Gallery i København.

1971-72

Både Else og Carl-Henning blev foreslået som medlemmer af kunstnersammenslutningen Den Frie, men blev afvist pga. interne uenigheder. Sagen rejste spørgsmålet „Hvor Fri er den Frie?“, hvilket blev overskriften på en kronik om emnet i december 1971.⁴ Resultatet af Else og Carl-Hennings afvisning blev, at kunstnerkollegaerne Mogens Andersen, Egill Jacobsen og Robert Jacobsen meldte sig ud af Den Frie, og sammen dannede de sammenslutningen De Frie Kunstnere. I 1972 udstillede De Frie Kunstnere på Charlottenborg i København. I den tekst, der ledsagede udstillingen, beskrev Lars Rostrup Bøyesen De Frie Kunstnere som „en meget lykkelig nyskabelse, inden for hvis liberale rammer både den enkeltes og det fælles særpræg har en helt enestående mulighed for at komme fuldt til orde [...] Vi ønsker jer tillykke med, at I ikke er blevet for gamle til at forlade kakkelovnskrogen og gå ud og slås på barrikaderne.“⁵

Under titlen *Det evige hav og eventyrets hav* udstillede Else sammen med Carl-Henning Pedersen på Marienlyst Slot i Helsingør Bymuseums lokaler.

⁴ Carl-Henning Pedersens scrapbog *Anmeldelser + breve 1968-1980*, Carl-Henning Pedersen & Else Alfelts Museums arkiv.

⁵ Lars Rostrup Bøyesen i teksten til udstillingen *De Frie Kunstnere*, Charlottenborg 1972. Carl-Henning Pedersens scrapbog *Anmeldelser + breve 1968-1980*, Carl-Henning Pedersen & Else Alfelts Museums arkiv.

1973

Else blev i 1973 tildelt akademiets Thorvaldsen-medalje. Udstillede sammen med Carl-Henning Pedersen i Galerie de France, Paris, hvor hun fremviste en række værker malet under ophold i New York og Dubrovnic i Jugoslavien i 1971. Blev repræsenteret på udstillingen *Dansk kunst 1945-1973* i Grand Palais, Paris. Med på udstillingen var bl.a. Asger Jorn, Svend Wiig Hansen, Wilhelm Freddie, Robert Jacobsen og Carl-Henning Pedersen.

1974

Besøgte sammen med Carl-Henning Pedersen vennerne Ejler Bille og Agnete Terkelsen på Bali. Hjemrejsen gik over Japan, der blev det sidste gensyn med Østen. Efter nogle års sygdom, angiveligt med en række mindre hjerneblødninger faldt Else Alfelt om på gaden og døde i en alder af 63 år den 9. august 1974. Hun blev begravet på Tibirke Kirkegård. Efter hendes død blev en længe planlagt udstilling på Galerie Birch i København gennemført under titlen *Frie Kunstnere*, hvor Else Alfelt var repræsenteret. Med på udstillingen var kunstnerkollegerne fra sammenslutningen De Frie Kunstnere, og i kataloget, der ledsagede udstillingen, kunne man læse et afskedsdigt fra Carl-Henning Pedersen til sin afdøde kone.

